

Abigail

Abigail

Înainte ca David să devină împăratul de drept al lui Israel, a fost nevoit, deși era uns ca împărat, să fugă de Saul. În acea perioadă a lepădării sale, au fost oameni care au ținut la el, pentru că știau și au recunoscut că Dumnezeu îl alesese ca împărat. Aceasta a avut ca urmare prigoană, suferință și lipsuri.

Însă cu moartea lui Saul s-a schimbat totul. După ce David a fost pus oficial ca împărat, cei care au avut parte împreună cu el de lepădare, au fost onorați de împăratul care domnea. Printre adepții lui David se număra și Abigail, soția lui Nabal, care mai târziu, după ce soțul ei a murit, a devenit chiar soția lui David.

David este o imagine a Domnului Isus, care, ca împărat de drept, a fost răstignit, iar astăzi este lepădat și disprețuit în această lume. Toți cei care L-au cunoscut ca Mântuitor personal, sunt chemați să-L urmeze ca ucenici ai Săi. Așa cum odinioară nu era simplu să stai de partea lui David în timpul împăratului Saul, tot așa astăzi, nu este întotdeauna ușor să-L urmezi în această lume pe Isus. Dar totuși merită.

La Abigail găsim unele indicații, pe care le putem aplica la noi. Mai întâi trebuie să reținem că toți credincioșii sunt chemați la ucenicie, fie bărbați, fie femei!

Întoarcere la Dumnezeu

La începutul unei vieți cu Domnul Isus stă salvarea. Aici se includ pocăința și întoarcerea la Dumnezeu, precum și credința în Domnul Isus și în lucrarea Sa de mântuire. Abigail și-a recunoscut vina înaintea lui David: „Asupra mea, domnul meu, asupra mea să fie nelegiuirea” (1 Samuel 25.23, 24).

Decizie de urmare

După ce Dumnezeu l-a lovit pe Nabal, soțul Abigailei, iar acesta a murit, citim în 1 Samuel 25.39-42: „Și când a auzit David că a murit Nabal, a spus: «Binecuvântat să fie Domnul, care mi-a apărât cauza în dezonoarea pe care mi-a făcut-o Nabal și care a oprit pe robul Său de la rău; și Domnul a întors răutatea lui Nabal asupra capului său.» Și David a trimis cuvânt Abigailei, ca s-o ia de soție. Și slujitorii lui David au venit la Abigail, la Carmel, și i-au vorbit, zicând: «David ne-a trimis la tine, ca să te ia de soție.» Și ea s-a ridicat și s-a plecat cu fața la pământ și a zis: «Iată, slujnica ta este o roabă, ca să spele picioarele slujitorilor domnului meu.» Și Abigail s-a grăbit și s-a ridicat și a încălecat pe un măgar, cu cinci dintre slujnicele ei care o urmau; și a mers după solii lui David și a fost soția lui.”

Așa cum Abigail a fost eliberată de soțul ei rău, tot așa și noi suntem eliberați de păcat, lume și lege, pentru a-i aparține numai lui Dumnezeu (Romani 6.22; 7.4; Galateni 1.4; 6.14).

Atunci, David a cerut mâna Abigailei. Astăzi, Domnul Isus „cere mâna” fiecăruia. El dorește să ne facă urmași ai Săi. El nu obligă pe nimeni, dar El ne cheamă pe tine și pe mine: „Urmează-Mă”. În Luca 9.57-62 ne este prezentată problematica uceniei pe baza a trei per-soane, care au fost confruntate cu urmarea Domnului: a) Un ucenic al Domnului nu trebuie să aștepte în timpul prezent niciun fel de avantaje exterioare pe pământ. b) Învățătorul solicită primul loc în viața noastră. El este întotdeauna pe primul loc. c) Un ucenic al Domnului nu trebuie să stabilească niciun fel de clauze; el nu poate pune condiții. Domnul dorește predarea noastră fără compromisuri.

Abigail știa că David fusese uns de Dumnezeu ca împărat (1 Sa-muel 25.30). La cererea sa în căsătorie, ea a reacționat cu o decizie clară. Ea nu a așteptat să vadă cum se vor desfășura lucrurile. Ea nu s-a asemănat multor credincioși care doresc mai întâi să savureze ceva din lume, înainte de a-L urma deplin numai pe Domnul Isus.

Gândirea smerită a Abigailei este uimitoare. Ea, moștenitoarea bogată, a fost dispusă, să spele picioarele slujitorilor lui David, adică să realizeze o muncă de sclav. În acest sens, supunerea față de Învățătorul nostru este o caracteristică a ucenicului. Imediat după întoarcerea sa, Saul din Tars a întrebato: „Ce să fac, Doamne?” (Fapte 22.10).

Viața cu cel lepădat

De atunci înainte, Abigail a avut parte de viața de fugat a lui David. Când sunt numiți David și ai săi, este numită și Abigail (de ex. în 1 Samuel 27.2, 3). Această viață a adus cu sine renunțare și dispreț. Dar, în schimb, trăia alături de cel care urma să devină împărat. Tot astfel, un urmaș hotărât al Domnului Isus are, probabil, de suferit în această lume, este defavorizat, luat în răs, dat deoparte. Dar el stă de partea Celui căruia îi aparține totul și care în curând va apărea în slava Sa împreună cu ai Săi.

În ce fel de societate se afla Abigail la David? Cei care erau de partea lui David nu reprezentau elita poporului (a se compara cu 1 Samuel 22.2). Dar toți își puneau încrederea în el. În mod interesant, mai târziu găsim mulți dintre ei în lista eroilor lui David. Ceea ce conta la acești oameni, nu erau avantajele exterioare, ci poziția inimii lor față de David și decizia lor de a se implica pentru el (de ex. 2 Samuel 23.15-17). Cei mai mulți dintre cei care aparțin astăzi de aleșii lui Dumnezeu, sunt priviți de lume ca oameni de rând, nebuni, slabi și disprețuiți. Aceasta însă nu are nicio importanță la Domnul. El privește-te în inimă. Cât de mult Se bucură, când ne punem toată încrederea în El și îi acordăm în totul primul loc!

Prizonierat și eliberare (1 Samuel 30.3, 18)

Însă Abigail a aflat că viața cu David nu era numai grea, ci aducea cu sine și suferință. Când amaleciții au luat Țiclagul, ea a fost luată prizonieră.

Ucenicii Domnului au parte și astăzi de dușmănia lumii. Mulți, care se recunosc clar de partea Domnului Isus, sunt dezavantajați. Credincioșii hotărâți trebuie să vadă cum prietenii le devin dușmani.

Dar așa cum Abigail a avut parte de salvare prin David, și noi avem parte de ajutorul Domnului. El poate să ne scape din situații grave sau să ne treacă cu bine prin ele. Să nu descurajăm datorită experiențelor negative cu lumea, să nu ne lăsăm înfricoșați!

La țintă

În 2 Samuel 2.2-4 ni se relatează ce s-a întâmplat după moartea lui Saul. David a fost uns ca împărat în Hebron. Toți cei care au avut parte de viața de fugă a lui David, au trăit în imediata apropiere și au urmărit această încoronare. Abigail stătea acum alături de împăratul de drept recunoscut de popor.

Noi vom împărți slava cu Acela căruia i-am fost ucenici. Textul din 2 Tesaloniceni 1.10 ne spune chiar că noi vom reprezenta o parte din slava Sa: „Când va veni ca să fie glorificat în sfinții Săi și să fie privit cu uimire, în ziua aceea, în toți cei care au crezut.” În acea zi, orice fidelitate din viața noastră va fi răsplătită. „Isus, răspunzând, a spus: Adevărat vă spun, nu este nimeni care a lăsat casă, sau surori, sau tată, sau mamă, sau copii, sau ogoare, pentru Mine și pentru Evanghelie, care să nu primească înșutit acum, în timpul acesta: case și frați și surori și mame și copii și ogoare, cu persecuții, și, în veacul care vine, viață eternă” (Marcu 10.29, 30). Vom primi înșutit! Să facă Domnul ca exemplul Abigailiei să ne îmbărbăteze să-L urmăm în credincioșie, cu toată inima pe Domnul nostru!

Isuse, eu vreau să-Ți urmez,

Căci altul ca Tine nu e;

Tu în încercare dai îmbărbătare:

Isuse, eu vreau să-Ți urmez!

Isuse, eu vreau să-Ți urmez,

Căci viața și calea Tu ești;

Să trăiesc ca Tine, lepădat de mine:

Isuse, eu vreau să-Ți urmez!

Isuse, eu vreau să-Ți urmez,

De-aș pierde din lume orice!

Când Te am pe Tine, am supremul bine:

Isuse, eu vreau să-Ți urmez!

clickbible.org